

EEN VISUM VOOR MARINA

De avontuurlijke zoektocht
naar een Oost-Europese bruid

StoryLand / MaryDes Designs Ltd

6-9 Trinitystreet

Dublin

Ireland

www.storyland.be

Nur: 402

Copyright © StoryLand - Joris Van den Bergh

Omslag en vormgeving: MaryDes Designs

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

EEN VISUM VOOR MARINA

De avontuurlijke zoektocht
naar een Oost-Europese bruid

JORIS VAN DEN BERGH

HOOFSTUK 1

DE OEKRAÏENSE CONNECTIE

OP ZOEK NAAR PROGRAMMEURS

Het was reeds laat op de avond. Bij het licht van een schemerlamp plaatste ik me achter het breedbeeldscherm en nipte van een ijskoude ‘Mojito’, bereid op basis van zelf geperst limoensap en een ietwat overdreven aantal tuinverse muntblaadjes. Mijn vingers beroerden het klavier en in het Google tekstvak verschenen de woorden ‘Ukraine’ en ‘programmers’. Als software ontwikkelaar was ik op zoek naar betaalbare programmeurs en die zouden in Oekraïne te vinden zijn.

De eerste zoekresultaten verschenen op het scherm: websites van een aantal offshore bedrijven die bijna dezelfde prijzen aanrekenden die ik in België zou moeten betalen. Ik moest echt op zoek gaan naar freelancers en verfijnde de zoekopdracht waarna een lijstje verscheen van verscheidene websites waarvan het merendeel me niet veel verder hielp.

Uiteindelijk kwam ik op een pagina terecht waar een aantal Oekraïense programmeurs hun diensten aanboden. Ze vroegen 12 tot 19 Euro per uur wat aanzienlijk minder was dan de 75 Euro per uur die doorgaans in België werd aangerekend. Geen wonder dat offshoring in de lift zit. Ik stuurde enkelen onder hen een mail waarna werk kon plaats maken voor plezier.

DE ADVERTENTIE

De mooiste Oekraïense vrouwen, blokletterde een advertentie aan de rechterzijde van de pagina. Ik herinnerde me dat Ruslana In 2004 met Wild Dances het Eurovisiesongfestival had gewonnen. Zij was Oekra-

iense, jong, speels en bloedmooi. Hoewel ik meer voorstander was van het zuiderse ritme van de Spaanse inzending, had Ruslana een blijvende indruk op me gemaakt. Zouden er nog meer dergelijke vrouwen in Oekraïne wonen? Mijn nieuwsgierigheid was geprikkeld en ik klikte op de link.

Wow, de website opende met een rijtje van beschikbare modellen. Blondines, meisjes met lang zwart haar en de perfecte maten, in bikini of vrij uitdagende pose, de ene al jonger dan de andere. Is dit echt? Beeld je de mooiste vrouw uit jouw dromen in en nog mooier stond ze op dit scherm. Zo'n vrouwen kunnen toch aan elke vinger tien mannen krijgen, wat doen deze op een dating site?

Meteen rezen er heel wat vragen maar de eerste alarmbel werd genegeerd toen een foto mijn aandacht trok. Niet meteen de mooiste vrouw op Natasha Club, maar een meer passende leeftijd. Voor een man van 53 lijkt me een relatie met een jong poppetje van 22 weinig kans op slagen hebben. Natasha, was 37 en stond niet half naakt of uitdagend op de foto; gewoon een naturelle schoonheid met lang ravenzwart haar en een mooi lief gezicht, waarin heldere grijsgroene ogen je indringend aankeken. Ik opende haar profiel en las:

Wie ik ben:

Ik help graag mensen en ik blijf oprecht en eerlijk wat er ook gebeurt. Ik geef de voorkeur om in het hart van een persoon te kijken. Ik ben verlegen en bescheiden vrouw. Ik kan gemakkelijk verward worden en mijn wangen slaan vaak rood aan. Ik kan gereserveerd zijn, maar ik ben heel open-minded en gemakkelijk in de omgang met mensen die me nauw aan het hart liggen en mijn vrienden. Ik waardeer vriendschap en familiebanden en ik denk dat dit de mooiste dingen in deze wereld zijn. Ik ben vriendelijk en attent. Ik waardeer vriendelijkheid en eerlijkheid en ik haat mensen die wreed, materialistisch en leugenaars zijn. Ik ben erg tolerant en geduldig. Ik ben een romantische vrouw en ik waardeer romantiek in relaties want het houdt de relatie en

huwelijk sterk en helder. Ik ben trouw, betrouwbaar en loyaal. Ik geloof dat ieder mens mooi en uniek is en ik probeer in iedereen de goede kanten te vinden. Ik wil deze wereld positief benaderen.

Wat ik zoek:

Ik waardeer eerlijkheid en vriendelijkheid. Ik wil dat hij een groot, liefdevol en vriendelijk hart heeft. Zijn leeftijd en uiterlijk doen er niet toe. Hij moet een rijke innerlijke wereld hebben, en hij moet eerlijk en oprecht zijn. Indien hij kinderen heeft zijn deze welkom, want ik aanbid kinderen en ik zal graag zijn kinderen behandelen alsof ze mijn eigen kinderen zijn. Ik hou van een gezonde levensstijl en hij moet deze mening met mij te delen. Daarom zou het geweldig zijn als mijn man geen slechte gewoonten heeft en van sport en outdoor-activiteiten houdt. Ik wens een begripvolle en zorgzame man en dit zal wederzijds zijn. Ik kan verlegen en bescheiden zijn en dat is waarom ik een persoon zoek die mij kan steunen en die vriendschap, vertrouwen, en respect biedt. Ik zal voor hem zorgen, hem ondersteunen in zijn werk en hobby's en hij zal bij mij altijd het gevoel hebben dat hij thuis zijn problemen achterlaat.

Mooi toch? Een familiaal georiënteerde en romantische vrouw met een gezonde levensstijl en sportieve eigenschappen die er bovendien ook nog mooi uit ziet. Wat kan je daarop tegen hebben? De taal zou een barrière kunnen vormen, ze spreekt immers geen andere taal dan het Russisch, maar een taal kan je leren en tot dan kan je jou behelpen met elektronische vertalers. Is het bovendien niet zo dat lichaamstaal al de helft van de communicatie uitmaakt? Dat komt wel goed.

Zou ze wel geïnteresseerd zijn in mij? Ik ben 16 jaar ouder, beetje zwaarlijvig en heb grijs haar. Ze kan wellicht zoveel beter hebben dan ik. Als ik in de spiegel kijk vind ik mezelf niet echt een aantrekkelijke man. Jawel, sommigen vinden dat ik een expressief gezicht heb; en ik heb beslist ook wel mijn positieve kanten, maar laat dat nu net niet mijn

uiterlijk zijn. Dat is ook de reden waarom het zoveel moeilijker voor me is om een nieuwe relatie aan te knopen. Vrouwen zijn nu eenmaal niet geïnteresseerd in mij; maar als ik een tijdje in hun omgeving kan vertoeven, hen schriftelijk kan benaderen, dan lukt het mij beslist wel.

Ik kan naar vrouwen luisteren en belangstelling tonen in wat hen boeit. Ik ben geen macho, geen voetbalfanaat en een wagen is voor mij zuiver een vervoermiddel die mij van A naar B moet brengen, meer niet. Als het even kan neem ik zelfs liever het openbaar vervoer. Koken is een hobby van mij en ik hou van bloemen in huis, maar ben ik daarom verwijfd? Ik ben gewoon een romantische ziel die zijn huis gezellig wil maken met veel kaarslicht, haardvuur en een glaasje Elzasser wijn. Ik ga nooit op café en ben heel gelukkig thuis in mijn vertrouwde omgeving met wat zachte muziek op de achtergrond die me rustig stemt. Saai? Denk je? Ik vind dit van mezelf niet. Ik ben bijzonder geïnteresseerd in wat er in de wereld gaande is en tracht me over alles een opinie te vormen zodat ik in staat ben om met anderen hierover te praten. Ik wil weten wat anderen denken, wat zij voelen en daarbij ga ik emoties niet uit de weg. Gevoelens en emoties kruiden het leven waardoor je alles iets intenser ervaart. Het schrikt me niet af om hierover ook te praten, gewoon omdat ik de mens over me beter wil leren kennen, doorgronden en aanvoelen; zien wat hem of haar raakt, ontroerd, beangstigd of boos maakt. Waarom reageert iemand zoals die reageert? Gelaatsuitdrukkingen en lichaamstaal in het algemeen; het fascineert me enorm. Ik hou ervan om aan te raken en aangeraakt te worden. In dat opzicht ben ik een echt knuffelbeest, vol tederheid en passie, maar dat zie je allemaal niet aan mij. Er zullen toch wel vrouwen zijn die dat kunnen waarderen, of niet? Alleen, ik krijg zelden of nooit de kans om dat te laten zien, om die kant van mij naar voor te brengen. Er is altijd die oude grijze en gezette man die blijkbaar een barrière vormt. *'They see you before they hear you.'*

Zou ze dus wel geïnteresseerd zijn in mij? Als ik haar kan schrijven lukt het me misschien om haar interesse in mij op te wekken. Ik kan dan meteen duidelijk maken wie ik ben. Komaan, ik had reeds te lang affectie gemist, waarom zou ik haar niet schrijven? Waarom zou ik mijn kans niet wagen? Een mailtje is zo verzonden. Een 'nee' heb je en een 'ja'

kan je krijgen. Ik heb toch ook recht op een beetje liefde in mijn leven, of niet soms?

NATASHACLUB

Stuur een gratis bericht naar Natasha. Zou het echt zo eenvoudig zijn? Ik klikte op de oranje gekleurde link onderaan haar foto.

De volgende pagina verduidelijkte me dat ik eerst ingelogd moest zijn voordat ik een brief kon versturen. Registreren was evenwel gratis en ik zou dan ook meteen van alle andere voordelen kunnen genieten. Dus toch niet zo eenvoudig, maar ik had niets te verliezen, waarom dan ook niet.

Via de registratietoets kwam ik op een formulier terecht waar ik een gebruikersnaam en paswoord diende op te geven, wat informatie over mezelf kon schrijven en de criteria opgeven van de partner naar waar ik op zoek was zoals: leeftijd, lengte, type en de gewenste relatie waaronder huwelijk, vriendschap, reisgenote en zo meer. Uiteindelijk werd ik lid van Natashaclub en kon ik haar contacteren.

Dat Natasha dezelfde naam heeft als de website is puur toeval. Het is een veel voorkomende naam in de Oost-Europese landen. Overigens eindigen haast alle meisjesnamen daar op de letter 'a'. (Elena, Alisa, Dasha, Marina, Katya, Natalia, ...) De letter 'a' achteraan duidt aan dat het om een meisje gaat. In de omgang echter, kan het uitzonderlijk voorkomen dat een jongensnaam ook met een 'a' achteraan wordt uitgesproken, zoals Sasha. Het gaat hier dan om koosnaam afkomstig van Aleksandr (-> Sandr -> Sasha). Deze troetelnamen worden enkel door familie en vrienden gebruikt, en door vreemden, indien ze door de betreffende persoon uitgenodigd worden dit te doen.

Oost-Europeanen hebben een rijke traditie en behoorlijk grote fantasie in het gebruik van deze namen. Enkele voorbeelden:

Svetlana: SvetlAna, SvEta, SvEtochka, SvetlAnka, SvEtik

Marina: Marisha, Marinochka, Marishka

Olga: Olya, Olen'ka, Olyushka

Natalia: NatAsha, NatAshen'ka, Natshechka, NAta, NatUsen'ka, NatUsik, NatAha

Je begrijpt dat het helemaal verwarrend wordt wanneer ze haar brieven steeds ondertekend met Natalia, maar een telefoonoproep beantwoordt met Natasha. Je hebt dan de nijging te vragen of je Natalia even mag spreken.

Dit evenwel geheel terzijde.

Nu ik geregistreerd was kon ik haar een brief schrijven, maar hoe moest ik daaraan beginnen? Wat wou ik over mezelf kwijt en hoe kon ik haar bewegen te antwoorden? Ik dacht dat ik de eerste brief best kort kon houden; gewoon haar nieuwsgierig maken naar meer; niet stijf en formeel. 'Geachte Natasha' leek me echt geen goed begin. Ik moest haar het gevoel geven dat ze kennis maakte met een oude vriend die ze lang geleden uit het oog verloren was; dat leest makkelijker en zou zeker haar interesse opwekken. Kortom de stijl mocht losjes en vriendschappelijk overkomen. Ik moest haar ook laten merken dat ik haar profiel aandachtig gelezen had en inspelen op de raakvlakken, zodat ze het gevoel zou krijgen dat ik wel degelijk in haar geïnteresseerd was en we in veel opzichten bij elkaar zouden passen.

Op dergelijke datingsites gebeurt de briefwisseling hoofdzakelijk in het Engels, maar om het jou, als lezer, makkelijker te maken zal ik in dit boek de brieven naar het Nederlands vertalen.

Hallo Natasha,

Bij toeval kwam ik op Natashclub terecht en trok jouw foto mijn aandacht. Ik was meteen verkocht aan jouw glimlach. Uit jouw profiel blijkt dat we heel wat raakvlakken hebben. Ook ik ben een romantische ziel en hou bijzonder veel van outdoor-activiteiten. Vreemd genoeg week jij meteen heel wat gevoelens bij me los. Het lijkt absurd, want hoe kan een man van 53 nog zulke gevoelens krijgen? Dit is niet echt rationeel, maar daar waren ze en ik heb

ze sinds jaren niet meer gevoeld; warme en tedere gevoelens.

Enkel met de bedoeling om met jou in contact te komen ben ik lid geworden van Natashaclub, dus alsjeblieft bekijk even mijn profiel en je zal overtuigd zijn dat we dit contact verder moeten uitbouwen.

Ik hoop weldra iets van jou te mogen lezen.

Vriendelijke groeten,

Joris

Zo, meer moest dat niet zijn. Nog op 'Verzenden' klikken en dan maar afwachten.

Tijd om Natashaclub te verkennen.

De website was overzichtelijk. Je had het 'Control Panel' waar je een overzicht kreeg van hoeveel nieuwe berichten er voor je waren, hoeveel 'smiles' of interesse betuigingen van vrouwen je had ontvangen en hoeveel vrienden je gemaakt had. Je kon eveneens zien hoe je zelf in de markt lag, want vrouwen konden jou ook een waardering geven tussen 1 en 5, de hoogste score. Ook kon ik hier een overzicht krijgen van de beschikbare vrouwen. Gewoon even enkele criteria opgeven: ik ben een man, zoek een vrouw, tussen de 30 en 45 jaar, profielen met foto en ten slotte de zoekfunctie activeren.

Enkele seconden later verscheen de lijst met foto's. Ik schoot in de lach. Komaan, dit is toch niet realistisch. Dat kan toch niet. Het ene model na het andere: sexy, uitdagend, klasse, blond, zwart... 1772 pagina's met telkens 5 profielen om van te kwijlen. Ja, uitzonderlijk hier en daar een profiel van een volslanke of minder aantrekkelijk dame ertussen; maar die leken er speciaal bij geplaatst te zijn om het geheel wat geloofwaardiger te maken.

Wat is dit? Wat is er zo slecht aan deze Oost-Europese landen dat zoveel vrouwen er weg willen? Ja goed, er zal wel armoede zijn maar een wetenschappelijke studie van de universiteit in Austin Texas (USA)

heeft aangetoond dat knappe mensen gelukkiger en rijker zijn en bovendien knappere en rijkere partners hebben dan mensen met een iets minder gezegend uiterlijk. De studie is gebaseerd op rapporten uit de Verenigde Staten en andere West-Europese landen, waardoor kan aangenomen worden dat het niet anders zal zijn in de Oost-Europese landen. Ook al is de levensstandaard daar veel lager, mooie vrouwen zouden er in staat moeten zijn, voor een heel wat betere toekomst voor zichzelf te zorgen. Blijft dus de vraag waarom al dat mooi volk hun land wil verlaten? Is deze website wel betrouwbaar?

De eerste alarmbel van daarstraks rinkelde nu krachtiger en gebod me op zoek te gaan naar een antwoord. Googelen maar: 'review Natashaclub'. No1reviews.com bespreekt uitgebreid Natashaclub:

'Natashaclub is een goed ontworpen datingsite die alles biedt wat u nodig hebt om een mooie buitenlandse vrouw te vinden. De bovenliggende site is '1st International' die wij hier elders op deze site sterk beoordelen en Natashaclub is niet anders. De functies en prijzen zijn vrij goed, maar de begeleiding in de ontmoeting van jouw geliefde is beperkt.

Natashaclub bestaat sinds 1995, wat een vrij lange periode is in termen van online dating. Gezien de talrijke positieve getuigenissen van klanten lijkt ze een goede reputatie te hebben opgebouwd. Het eerste wat je moet doen is het creëren van een profiel zodat alle dames op de site kunnen zien wie je bent en wat je te bieden hebt. Hierna kan je zelf profielen van vrouwen bekijken en gebruik maken van de krachtige zoekfuncties om precies te vinden wat je zoekt.

Wanneer je iemand leuk vindt kan je haar gratis een brief sturen, wil je echter het antwoord van deze dame lezen, dan zal je 'credits' moeten aankopen. De prijzen hiervan zijn niet slecht maar we hebben elders beter gezien. Je kan de credits eveneens gebruiken om met je geliefde te telefoneren waarbij een tolk je bijstaat

om de taalbarrière te overwinnen.

Als je niet zeker bent van een dame, je twijfelt of ze oprecht is, biedt Natashclub jou de mogelijkheid om een achtergrondcontrole te laten uitvoeren. Dit klinkt niet als een geweldige manier om een relatie te beginnen, maar de wereld van 'mailorder' bruiden is berucht voor oplichters. Je kan dus beter maar veilig spelen.

Kortom: Natashclub is een goede datingsite die je heel wat functionaliteiten biedt om contact te maken met een potentiële vrouw.'

Later zal blijken dat deze beoordeling helemaal niet strookte met de werkelijkheid, maar op dat ogenblik was ik gerustgesteld. Ik sloot mijn computer af, reinigde mijn glas in de keuken en ging slapen.

HOOFDSTUK 2

DE EERSTE CONTACTEN.

SLAVISCH VROUWEN

De volgende dag was ik uiteraard nieuwsgierig om te weten of Natasha mijn brief zou beantwoord hebben, maar helaas was dit niet het geval. Ook de volgende dagen en weken zou ik geen brief van haar ontvangen en na enige tijd ontdekte ik dat ze reeds verscheidene weken niet meer online was geweest. Misschien had ze reeds iemand gevonden waarbij ze zich goed voelde; iemand die haar echt gelukkig zou maken. Het beetje teleurstelling dat ik voelde maakte evenwel snel plaats voor opwindning. Op drie weken tijd had ik maar liefst honderdtachtig mails van vrouwen gekregen die mijn profiel hadden gelezen en wel interesse in mij hadden. Jawel, je leest het goed, honderdtachtig vrouwen. Stuk voor stuk wondermooie vrouwen en veelal jonge vrouwen; vaak zelfs zeer jonge vrouwen.

Katya was een tweeëntwintigjarige brunette met uitermate lang haar dat, op de foto, sierlijk over haar welgevormde boezem lag. Haar kleedje met bloemmotief bedekte slechts het topje van haar lange majorettebenen waaraan ze zwarte schoenen met hoge hakken droeg. Ze had een leuk snoetje, ogen met een oosters trekje en lippen om te zoenen.

“Hallo Joris, ik zag jouw profiel en dacht dat het wel leuk zou zijn om elkaar beter te leren kennen. Ik hou van de natuur, ben heel romantisch en oprecht, lees graag en zou heel graag een stukje van de wereld zien. Schrijf me snel terug, ik wacht in spanning.

Liefs,

Katya“

Ik dacht bij mezelf: dit is puur avontuur. Stel je voor dat ik een relatie zou hebben met deze deerne. Spannend, dat wel, maar realistisch? Ik zou haar vader kunnen zijn. Twintig jaar later zit ik misschien in een bejaardentehuis en is zij in de fleur van haar leven. Daartegen heeft ze deze oude grijze man wellicht reeds ingeruild voor een jonger exemplaar en wie zou het haar kwalijk kunnen nemen? Dergelijk leeftijdsverschil houdt te veel consequenties in. Jawel, haar belangstelling in mij, streelde mijn ijdelheid; en ik geef toe dat ik echt in de verleiding kwam en mijn fantasie op hol sloeg, maar ik was wijs genoeg om te weten dat dit niet zou lukken.

“Hallo Katya,

Natuurlijk kan je mijn wereld door elkaar schudden en het ondersteboven houden. Je bent zeer zeker mijn type en je kan met een vingerknip mijn hart stelen. Ik kan alleen maar dromen van de dingen die je met mij zou kunnen doen, maar wil dit zeggen dat je dat ook zou moeten doen? Heb je hier wel goed over nagedacht? Wat verwacht je van een relatie met een man die jouw vader zou kunnen zijn? Ik ben ervan overtuigd dat jouw eventuele toekomstige kinderen een jongere vader zouden willen. Werp je leven niet weg aan mij; je verdient zoveel beter. Hoewel ik me echt tot je aangetrokken voel vrees ik dat onze relatie geen kans maakt. Ik ben ervan overtuigd dat je weldra de echte liefde zal vinden en hoop dat ik jouw gevoelens niet gekwetst heb.

Vriendelijke groeten,

Joris“

Het is echt niet gemakkelijk de hoop van iemand op een pijnloze manier te kelderen. Je kwetst sowieso gevoelens. Afgewezen worden is steeds een pijnlijke ervaring, maar ik was ervan overtuigd dat ze snel zou inzien dat ze zich best kon concentreren op mannen waarbij het leeftijdsver-

schil minder groot was.

Hoe moest het nu verder? Het was duidelijk dat ik niet meer moest wachten op een antwoord van Natasha.

Op een forum had ik gelezen dat het beter was om met meerdere vrouwen gelijktijdig te schrijven. Een trip naar Oekraïne is immers een dure aangelegenheid en het is dan interessanter dat je meerdere vrouwen op dezelfde trip ontmoet. Een man beweerde zelfs met vijf vrouwen te corresponderen. Niet abnormaal gezien er ter plaatse ook agentschappen zijn die voor jou een ontmoeting met meerdere vrouwen verzorgen.

Ik stond wat huiverachtig tegenover deze instelling. Als je met vijf vrouwen correspondeert wil dit zeggen dat je uiteindelijk vier harten zal moeten breken; en ik wil geen harten breken, ik wil niet met de emoties van anderen spelen. Natuurlijk; het is niet omdat je met vijf vrouwen contact hebt dat je meteen een relatie met hen begint. Je zal al snel een selectie kunnen maken, maar toch... Om deze selectie te kunnen maken moet je in het leven van deze vrouwen ingroeien; hoe kan je anders inzicht krijgen in hun karakter, weten wat hen raakt, wat hen boeit; kortom: hoe kan je anders weten of je wel met hen overeenkomt? Eenmaal je dit stadium hebt bereikt, is er sowieso al een sterke relatie ontstaan en heb je ankerpunten in elkaars leven. Door die te verbreken ga je mensen pijn doen. Zoiets doe je niet lichtzinnig, daar moet je echt over nadenken.

Ik besloot met twee vrouwen te corresponderen en hen heel eerlijk te vertellen dat ik ook met iemand anders contact had. Dit had het voordeel dat een latere afwijzing minder hard zou aankomen, maar anderzijds een nadeel omdat ze, net om te vermijden dat je ze zou kwetsen, misschien iets meer gereserveerd zouden kunnen reageren. Toch leek me dit de meest eerlijke manier van werken.

Elena was een veertigjarige gescheiden vrouw zonder kinderen, één meter zeventig groot, rosbruin haar en blauwe ogen. Uit haar foto's bleek dat ze een fotomodel was die reeds in verscheidene modetijdschriften had gestaan. Niet verwonderlijk dus dat ze van mode en reizen hield. Veel bracht haar dit niet op want ze woonde, samen met haar hondje, in een bescheiden studio in Kharkiv in het noordoosten van Oekraïne.

Elena was een zeer aantrekkelijke vrouw die klasse uitstraalde, iemand waarmee je naar theater en concerten zou gaan en die daar door alle aanwezige mannen opgemerkt zou worden. Jawel, ik geef het toe, ik ben wel wat ijdel. Benijd worden door andere mannen om de mooie vrouw aan mijn zijde, doet me wel iets. Het geeft me een rijker gevoel, denk ik.

Svetlana was een totaal ander type. Ze was eenenveertig jaar had een meer Noord-Afrikaans uiterlijk, lang zwart haar dat tot het midden van haar rug reikte, bruine ogen en een zeer mooi slank figuur. Ze was, net zoals mijn ex-vrouw, slechts één meter zesenvijftig groot en dat is best leuk want dat geeft knuffelen wel een heel andere dimensie. Je kan ze dan helemaal met jouw armen omringen en haar een veilig gevoel geven, een gevoel van geborgenheid. Svetlana had een dochter van drieëntwintig jaar, woonde in Odessa, een stad aan de Zwarte Zee en was daar manager. Uit haar profiel viel evenwel niet af te leiden waarvan ze dan wel manager was.

Hoewel ik best wel intelligente en ambitieuze vrouwen aan mijn zijde kan verdragen was dit geenszins van belang voor me. Ik was op zoek naar tederheid, romantiek, huiselijkheid en warmte; naar een zachte aanraking, een leuke babbel, een lief gebaar, een partner waarmee je één kan zijn en samen deze eenheid kan versterken met gezamenlijke plannen voor de toekomst. Dromen, dromen en nog veel meer dromen die ik reeds lang begraven had, maar nu weer onder het stof vandaan wilde halen. Zou dit op mijn leeftijd nog wel kunnen? Zou ik toch nog iemand kunnen vinden die op deze manier van me zou kunnen houden? Natuurlijk moet het mogelijk zijn, maar je moet wel kansen creëren. Door jezelf op te sluiten zal het niet gebeuren. Blijft dan de vraag: waarom ga ik in hemelsnaam in Oekraïne op zoek naar een vrouw?

Mijn ex-vrouw was geen slechte vrouw. Weliswaar was ze verbaal veel sterker en kon ze met haar vlijmscherpe tong aardig uithalen, maar toch hield ik veel van haar. Ze was een temperamentvolle vrouw, maar we waren te jong toen we huwden: kinderen van achttien en eenentwintig, die zelf te vroeg kinderen kregen. In de vele jaren die we samen doorbrachten zijn we nooit echt volwassen geworden. Ik kan haar niets verwijten. Ze heeft het niet makkelijk met me gehad. Ik was als zelfstandige

te veel avonturier en dat bracht ons regelmatig in moeilijkheden. Dit wisselvallig leven dreef ons uit elkaar en ik beken daar een grote verantwoordelijkheid in te dragen.

Na de scheiding was het opmerkelijk hoe snel ik volwassen werd, hoe ruimer mijn kennis en visie werden en hoe beter de zaken gingen. Mocht ik tijdens mijn huwelijk geweten hebben wat ik op oudere leeftijd aan levenswijsheid verzameld heb, dan had het beslist anders gelopen. Een gedachte die ik nog vele jaren heb meegedragen, maar je moet verder met je leven; je kan niet blijven stil staan. Soms moet je loslaten.

De jongere vrouwen en hun vriendinnen die ik in de jaren daarop heb leren kennen waren hebberig, egoïstisch, carrièrejagers, blasé en gebruikten hun kinderen om mee te pronken. Verder werden deze kinderen met de regelmaat van de klok bij hun ouders gedropt als ze zelf op reis wensten te gaan. Het leek wel of kinderen deel uitmaakten van hun vermogen. Leuk om mee uit te pakken maar de zorg ervoor lieten ze graag aan iemand anders over. Echte familiewaarden ben ik bij geen van hen tegengekomen. Koele kikkers waren het, die maar wat graag hun huiselijke verplichtingen afschoven op hun partner. Ruim tachtig procent speelde het bovendien niet klaar een degelijke maaltijd voor gasten te bereiden. Dat lieten ze liever over aan de nieuwe man of de traiteur om de hoek. Poetsen werd bijna niet gedaan of ze lieten het uitvoeren door derden die ze betaalden met dienstencheques. Deze vrouwen blonken uit in delegeren, wat op zich natuurlijk ook geen slechte gave is, maar ik kon het weinig waarderen dat ze hun huishouden en gezin manageden alsof het een bedrijf was, waarbij man en kinderen gewoon pionnen waren die bevelen dienden op te volgen. Geen wonder dat velen van hen na verloop van tijd geen man meer hadden. Misschien heb ik ouderwetse opvattingen, of misschien was ik in de verkeerde vriendenkring terechtgekomen. Ik wil dus vooral niet veralgemenen. Er zullen beslist nog Belgische vrouwen zijn met zin voor romantiek; vrouwen die hun partner als gelijke behandelen en er een zeer hechte relatie mee hebben. Ik had ze graag leren kennen, maar het mocht niet zijn. Ik had op dat ogenblik mijn buik echt vol van Belgische vrouwen; mij konden ze niet meer bekoren.

Bovendien sta ik niet alleen met deze perceptie op Belgische, of westerse vrouwen in het algemeen. In Oekraïne heeft men enkele jaren geleden een onderzoek gedaan naar de beweegredenen van buitenlandse mannen om in Oekraïne een vrouw te zoeken en dit vonden buitenlandse mannen over de vrouwen in hun eigen land: onrealistische financiële verwachtingen, succes georiënteerd, niet voor zichzelf zorgen, lang niet zo vrouwelijk, ...

Zijn Slavische vrouwen dan zoveel beter?

Voor ik daar zelf een antwoord op geef, laat ik eerste Brad Cordes in zijn boek *The Global Dating Revolution* citeren:

“Buitenlandse vrouwen bezitten vaak meer kwaliteiten die mannen in hun lokale dating omgeving missen. Vrouwen van Oost-Europa, Latijns-Amerika en Zuidoost-Azië hebben meestal meer klasse, cultuur, houden van traditionele waarden, werken hard, zijn zorgzaam, vrouwelijk, niet materialistisch en weten hoe ze heerlijke maaltijden moeten bereiden voor hun man en familie. Bovendien besteden ze de nodige zorg aan zichzelf, zijn ze sexy en bijzonder goed in bed.”

Dit lijkt me wat overdreven. Ik ken vrouwen in België die echt wel klasse uitstralen en onder hen zullen er beslist wel zijn die culturele bagage hebben. Daardoor denk je misschien: typische mannenpraat die vrouwen terug in een achterhaald rollenpatroon willen duwen, maar is dit wel zo? Zou het niet mogelijk zijn dat veel Slavische vrouwen er effectief meer traditionele waarden op nahouden en meer met hun lichaam bezig zijn?

Er blijken een aantal logische verklaringen voor de verschillen tussen Oost- en West-Europese vrouwen:

De levensstandaard is er merkkelijk lager. Officieel was het gemiddelde inkomen in 2008 in Oekraïne ongeveer 193 Euro per maand. Dit cijfer dient evenwel genuanceerd te worden omdat je in Oekraïne weliswaar een groep van rijke mensen hebt, maar het overgrote deel van de

bevolking is zeer arm en heeft slechts een inkomen van ongeveer 120 Euro en minder per maand.

Overigens hebben Oekraïners gemengde gevoelens over rijkdom. Tot voor kort kende men daar het concept niet om door hard werken je levenskwaliteit te verbeteren. Dit kwam door het Sovjet regime waar je geen huis kocht maar, na lang wachten, er een toegewezen kreeg. In de Sovjet Unie was iemands rijkdom afhankelijk van zijn connecties tot het centraal gezag. Iemand die dus rijk was werd met wantrouwen bekeken, want hij moest wel hoge connecties hebben. Bescheiden leven is derhalve ingebakken in de Oekraïense samenleving.

Dit ontkracht meteen het grootste vooroordeel dat veel mensen hebben, en welke ook ik regelmatig te horen kreeg: “Die trouwen met u alleen voor het geld.”

Ja natuurlijk wensen zij hun levensstandaard te verbeteren, maar willen we dat allemaal niet? Droom je zelf nooit eens van een groter huis, verre reis, moderne keuken, een nieuwe wagen, nieuwe televisie of salon? Je moet maar eens kijken wat voor vreemde toestanden er kunnen ontstaan tijdens erfeniskwesties, zelfs voor de betrokken persoon is overleden, en dat is dan nog tussen familie. Zelfs wij, die reeds veel hebben, zouden maar wat graag onze levensstandaard willen vergroten, wie zijn wij dan om dezelfde wens van een Oekraïense te bekritisieren.

Feit is dat Oekraïners gewend zijn om zuiniger te leven en eerder hun geld zullen gebruiken voor familiaal welzijn, of de bevordering van de relatie met de partner, in plaats van uiterlijk vertoon.

Jawel er zijn volslanke vrouwen in Oekraïne en sinds de markt open is voor westerse producten, komen deze meer en meer voor, maar toch, met een bescheiden inkomen, waarvan de helft reeds naar de betaling van nutsvoorzieningen gaat, blijft er amper genoeg over om groenten en vlees te kopen. Zelfs fruit staat zelden op het menu, laat staan koekjes of chips. Te veel calorieën zullen deze vrouwen dan ook niet binnen krijgen. Voor een auto, zelfs fiets, heeft de doorsnee vrouw al helemaal geen geld waardoor heel wat afstanden te voet worden afgelegd. Daardoor is het voor hen heel wat makkelijker om hun lijn onder controle te houden.

Hier komt bij dat van jonge vrouwen algemeen verwacht wordt dat

ze de nodige aandacht aan hun lichaam besteden, niet dik worden en er steeds netjes uitzien. Op een website las ik over de Oekraïense hoofdstad: Kiev het volgende:

“Als je op een zomerse zondag over Chresjtsjatyk straat, wandelt, die dan voor het autoverkeer is afgesloten, zal je waarschijnlijk worden weggeblazen door het aantal mooie vrouwen welke schaars gekleed over de boulevard paraderen. Stap een nabijgelegen café binnen en bewonder de mooie Oekraïense vrouwen met slanke lijn en goed voorkomen. Neem een maaltijd in TGI Friday’s en je zal al snel lonken en belonkt worden. Ga naar een nachtclub en je wordt al snel omringd door prachtige modellen. Open je mond en zeg iets in het Engels en je bent meteen een winnaar.”

Overdreven denk je? Misschien, maar als je de talrijke datingsites met Slavische vrouwen bezoekt, kan je er niet omheen dat er in deze landen heel wat mooie vrouwen wonen die je echt wel weten te verleiden.

Overigens zit de kunst om mannen te verleiden meer in de Oekraïense cultuur ingebakken en flirterig gedrag wordt over het algemeen positief beschouwd.

Oekraïense vrouwen hebben de neiging zich te kleden in flitsende, strakke kleding en hoge hakken, wat hen meer gevormd en vrouwelijk laat overkomen.

Humor, spontaniteit en emoties worden gewaardeerd in de Russische en Oekraïense stadscultuur. Vrouwen zijn daar ook minder preuts en worden niet meteen gehinderd door morele verbodsbepalingen. Sexy overkomen is de normaalste zaak van de wereld en ze voelen zich best comfortabel met typisch vrouwelijke rollen. Make-up neemt in hun dagelijkse leven dan ook de nodige tijd in beslag.

Het komt niet van mij, ik vat maar samen wat hierover op verscheidene websites geschreven staat.

Mooie vrouwen dus, dat wel, maar slim? Laten we het eens over opleiding hebben. Eerst en vooral: volgens Wikipedia IQ and Global Inequality is het IQ van Slavische mensen vergelijkbaar met deze van West-Europese volkeren. Daar zit het verschil dus niet, maar waar dan wel?

Scholen en Universiteiten in Rusland en Oekraïne zijn zeer verschillend van de onze. Leerkrachten zijn autoritaire figuren en zullen zich zelden vriendschappelijk opstellen tegenover hun leerlingen. Elk onderwerp wordt ingevoerd met een brede theoretische achtergrond. Deze historische achtergrond en theoretische onderbouwing van elk onderwerp leidt tot meer begrip en betere vaardigheden in het abstract denken. Hoewel ze wat aan praktijkervaring missen krijgen deze studenten heel wat bagage mee en dat merk je ook als je met hen praat. Ze hebben over alles een mening en zullen doelgerichte vragen stellen om ook jouw opinie te kennen. Je kan er dus echt wel diepgaande gesprekken mee voeren.

Komaan, vrouwen in België zijn best ook wel slim en onderlegd. Ja, ongetwijfeld, maar daar gaat het niet om. Het gaat om het ontcrachten van de vooroordelen die men heeft tegenover Slavische vrouwen.

Mooie, wijze en familiaal gerichte vrouwen dus, maar ze verwachten wel dat daar wel iets tegenover staat: een echte man. Een man die zijn verantwoordelijkheid neemt, die steeds liefdevol en teder met zijn vrouw en gezin omgaat. Stemverheffingen horen daar niet bij, zelfs niet indien het om een verhitte discussie onder vrienden gaat, zoals bijvoorbeeld over politiek of enig ander onschuldig onderwerp. Ze verwachten dat je als man steeds hoffelijk bent en de deur van de auto voor haar open doet, dat je vóór haar de trap afgaat zodat je ze kan opvangen indien ze zou vallen, dat je haar jas klaar houdt als ze deze wenst aan te doen, dat je deuren voor haar open houdt, en zo zijn er nog tientallen regeltjes. Hoffelijkheid is een conditie, maar geen nood, ze brengen het je wel bij, mocht je deze regels vergeten zijn.

Hoe dan ook, mijn twee brieven waren verzonden. Het was nu wachten op een antwoord van Elena en Svetlana.

DE GELDKRAAN GAAT OPEN

In de zachte schemering van het ochtendgloren opende ik mijn ogen. De jonge boom nabij het raam tekende milde schaduwvlekken op de muur die bij elke windstoot dansten als een opgezweept ballet.

Ik hou van het diffuse licht wanneer de eerste zonnestralen weerkaatsen op het bedauwd gras, van het tsjilpen van de mussen in de oude beukenhaag en de stilte in de straat voor het ontwaken van het dorp. Ik ben een ochtendmens.

Langzaam veerde ik recht, liet mijn voeten in pantoffels glijden en wachtte enkele seconden op de rand van het bed alvorens recht te staan. Je moet jouw hart de tijd geven om op ritme te komen. Niet bruusk; gewoon zachtjes opstaan. Het volgende ochtendritueel was het opstarten van de computer. Het lijkt soms een eeuwigheid te duren voor dit ding is opgestart en daar blijf ik liever niet op wachten. Vandaar dat ik er een gewoonte van gemaakt heb om de computer eerst aan te zetten alvorens mij naar de badkamer te begeven.

Ik hou van een stevig ontbijt. Daarmee bedoel ik niet de cholesterolbom met spek, eieren en worsten die de Britten plegen achterover te slaan, maar een degelijke maaltijd met bruin brood, ham en kaas. Ontbijt is de belangrijkste maaltijd van de dag. Het geeft je energie om de dag door te komen en vermijdt dat je voortijdig een hongergevoel krijgt waardoor je het risico loopt deze te willen stillen met vaak ongezonde tussendoortjes. Bovendien blijkt een goed ontbijt noodzakelijk te zijn om de bloedsuikerspiegel, die tijdens de nacht gedaald is, weer op peil te brengen, waardoor je jou beter kan concentreren.

Met een tas zwarte thee zonder suiker plaatste ik me achter de computer en opende Natashaclub. Zoals steeds werd ik verwelkomd door een schare bloedmooie vrouwen. Er zijn erger dingen om de dag mee te beginnen. Vluchtig bekeek ik hun foto's, logde in met mijn gebruikersnaam en paswoord en kwam op mijn controlepaneel terecht. Hier had ik meteen een overzicht van het aantal nieuwe berichten die naar mij verzonden werden.